

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Via Vitæ Operis Hvivs Hypothesis

Florentius <Batavus>

Antverpiae, 1551

Quod ad facilius veniam impetrandam sint etiam sancti inuocandi. Cap.
15.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30077

DE TRIBVS PARTIBVS.

Psal. 140.

ficientem: (quanquam interim videndum,
ne in desperationem abeas) sed quod illi di-
minutum est, sarcire stude profunda humi-
litate: tuam ipsius agnosce imperfectionē:
assiduē in votis tibi sit: pœnitentiam subire
semper duriores & maiorem: precare Do-
minum vt corripiat te in misericordia: atq;
adeo hic te potius pro merito puniat, quā
in futuro, ita humili voce clamando. O pa-
ter & domine deus totius mundi, si fieri po-
test, ne nos excruciarī patiaris supplicijs il-
lis nunquā terminandis, alias nobiscum agi-
to pro tuo arbitrio. Hic tanquam medicus
vre, seca, crucia, quo sanitatē consequamur
in anima, sed ne vt seuerus iudex æterna
morte nos iubeas condemnari. O domine,

cuius prudentia vniuersa cœli

& terræ machina susten-

tatur ac regitur, ne

nos dhudi-

ces pro

rigore tuæ

æquitatis: nosti enim

fragilitatē conditionis humanę:

Nos ipsos tuæ tradimus voluntati,
nunc & in omnia sæculorum volumina.

Quòd ad facilius veniam impetrandam sint
etiam sancti iauocandi. Cap. 16.

Subinde

SVbinde quoque ad abundantius veniā
 & gratiam impetrandam id facies, qd'
 miseri & captiui solent, qui amicos, aduo-
 catos, & patronos sibi quærunt, quibus vt
 mediatoribus vtantur ac iuuentur apud Sū-
 mates, non quod altissimus secus te nolit in
 gratiam recipere, sed vt amplius te humi-
 lies, magisque Deum in Sanctis suis glori-
 fices. Quippe hoc ipsum summè ipsi acce-
 ptum est, & nonnunquam etiam expetit: Iob. 42. b
 Sic enim tres amicos Iob ad ipsū Iob misit
 vt intercessione ipsius veniam mererentur, Gen. 20. b
 sic Abimelech misit ad Abraham. Itaque
 subinde Reginam illam misericordiæ MA-
 RIA M tibi aduocabis, sed cum humilita-
 te interim & pudore, cōtemplans illius sum-
 mam puritatem, & contra tuam ipsius spur-
 citiem. Nonnunquam ad alios magni me- Iob. 5. a
 riti Sanctos te conuertito, eosque inuoca-
 to: potissimum eos, qui in vita sua aliquan-
 do insignes fuere peccatores, & per pœni-
 tentiam ad summam euecti sunt gloriam,
 eosdem apprecans meminisse velint collatq;
 sibi indulgentiæ, teq; iuuare velint ad id ad-
 sequendū quod ipsi adsequuti sunt, ita dicē-
 do. O beati cœlorum principes, memo-
 res estote miseriarum, quibus aliquando
 fuistis expositi: nos commiseramini in ea
 k ij adhuc

DE TRIBVS PARTIBVS.

adhuc necessitate constitutos, a qua vos clementia diuina eripuit. Sic ergo omnib. modis teipsum perurgebis ad studium obtinenda veræ contritionis, & requirendæ inueniendæq; veniæ, cauendo tamen semper ne cordis tui mœror per quandam vultus amaritudinem foris pateat hominibus: quin potius sat esto, quod pectoris tui dolorem soli Deo offeras.

Quòd absolutam cupiens agere pœnitentiam, omnes defugere debeat mundi huius voluptates.

Cap. 16.

Osee. 9. 2.

NOli letari Israel, noli exultare sicut populi, quia fornicatus es à Deo tuo.

Loquitur hoc sermone dominus per Osee prophetam ad omnem peccatorem, quo admonetur defugere & abdicare omnes mundi huius voluptates, si veram cupiat agere pœnitentiam, aut verã assequi contritionem. Hic animaduerteudum hominis naturam constare ex duobus, nempe anima & corpore: inter quæ tam arcta est necessitudo, vt nec anima sine corpore recte possit gaudere tristariue, nec corpus vicissim sine anima. Nam si homo vehementer excrucietur intus, nihil corpori libebit foris. Vicissim si corpus doloribus afficiatur, non poterit spiritus hominis verè sese oblectare.

Si